

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 2Co/149/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8614203671
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 08. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mariana Muránska
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8614203671.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci žalobcu Consumer Finance Holding, a.s., Hlavné námestie 12, Kežmarok, proti žalovanej G. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. XXX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovanej Združenia - Pomoc a ochrana spotrebiteľa „POS“, so sídlom Námestie legionárov 5, Prešov, o zaplatenie 263,26 Eur s prísl., o odvolaní vedľajšieho účastníka proti uzneseniu Okresného súdu Svidník zo dňa 28.11.2014 č.k. 4C/148/2014-20 takto jednohlasne

rozhodol:

Z r u š u j e uznesenie vo výroku o trovách konania vo vzťahu medzi žalobcom a vedľajším účastníkom a v rozsahu zrušenia v r a c i a vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa konanie zastavil. Vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania a vedľajšiemu účastníkovi nepriznal náhradu trov konania.

V dôvodoch rozhodnutia súd prvého stupňa poukázal na to, že žalobca vzal späť žalobu v celom rozsahu a preto rozhodol o zastavení konania podľa § 96 ods. 1 - 3 O.s.p.

O trovách konania rozhodol podľa § 146 ods. 2 O.s.p. Žalovanej trovy konania nevznikli, preto jej ich náhrada priznaná nebola. Súd prvého stupňa nepriznal náhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi, keďže konanie bolo zastavené späťvzatím návrhu. Vedľajším oznámením - zhlásením vstupu do konania žiaden Ďalší úkon vo veci samej vedľajší účastník neurobil, teda zhlásenie vstupu do konania vedľajším účastníkom, ktorý je zastúpený advokátom, nemožno považovať za účelne urobený úkon vo veci samej. Účelnosť takéhoto úkonu právnej služby je možno posudzovať len podľa účelnosti následne vykonaných úkonov. Ak vedľajší účastník do zastavenia neurobil žiadne iné podanie sledujúce ochranu záujmov a práva účastníka, na strane ktorého vystupuje, nemožno samotné zhlásenie vstupu do konania považovať za účelne urobený úkon právnej služby. Z dôvodu účelnosti vykonaných úkonov vedľajšieho účastníka súd prvého stupňa nepriznal tomuto vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania.

Proti tomuto uzneseniu, a to proti výroku o trovách konania, podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie vedľajší účastník, ktorý navrhol v tento časti uznesenie zmeniť tak, aby mu bola priznaná náhrada trov celého konania v plnej výške s tým, že tieto trovy pozostávajú z odmeny právneho zástupcu za poskytnutú právnu pomoc, a to za úkony prevzatia a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom a podanie odvolania. V dôvodoch odvolania poukazuje na to, že súd prvého stupňa odôvodnil svoje rozhodnutie § 142 ods. 2 O.s.p. a podľa tohto ustanovenia by vedľajšiemu účastníkovi mala patriť náhrada trov konania. Z rozhodnutia nevyplýva, podľa akého zákonného ustanovenia súd prvého stupňa rozhodol, že náhrada trov konania vedľajšiemu účastníkovi nepatrí. Súdna prax pritom vyslovila názor, že ak žalobca vezme návrh späť a nejde o prípad podľa § 146 ods. 2 druhá veta, z procesného hľadiska platí, že zavinil zastavenie konania a je povinný nahradiť žalovanému trovy konania. Ústavný súd vo viacerých rozhodnutiach tiež skonštatoval, že vylúčenie zavinenia účastníka konania v príčinnej

súvislosti s procesným úkonom, v dôsledku ktorého došlo k zastaveniu konania z iných dôvodov ako sú predpokladané v § 146 ods. 2 druhá veta O.s.p., je v rozpore so všeobecne platnými aplikačnými pravidlami § 146 ods. 2 prvá veta O.s.p. a ústavne neakceptovateľný. V prvom rade vedľajší účastník zdôrazňuje, že si neúčtuje náhradu trov konania za úkon oznámenia o vstupe do konania ale za úkon prevzatia a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom, ktorý úkon nepochybne musel vzniknúť, keď s nimi súd ďalej koná. Dôsledkom tohto právneho úkonu je činnosť zástupcu, na základe ktorej po získaní potrebných informácií vstúpil na konkrétnom súde do súdneho konania individualizovaného jeho spisovou značkou a účastníkmi konania na strane konkrétneho spotrebiteľa. Toto je podstata prevzatia a prípravy zastúpenia vrátane prvej porady s klientom, samozrejme okrem množstva súvisiacej administratívnej, evidenčnej, účtovnej a daňovej agendy s tým spojenej, na základe ktorej vstupuje do konania ako vedľajší účastník na podporu spotrebiteľa. Nakoľko súd prvého stupňa s ním ako vedľajší účastníkom zastúpeným zástupcom koná a takto vedľajší účastník koná so súdom, nemali by byť pochybnosti o tom, že bol uskutočnený úkon právnej služby prevzatia a príprava zastúpenia, vrátane prvej porady s klientom. V tejto súvislosti poukazuje aj na početnú judikatúru odvolacích súdov, ktorá súvisí s danou problematikou. Z predložených rozhodnutí je zrejmé, že senát 4C Okresného súdu Svidník k nepriznaniu trov konania v rovnakých veciach dlhodobo ignoruje rozhodovaciu činnosť Krajského súdu Prešov a uvedené vedľajší účastník považuje za svojvoľu pri rozhodovaní. V zmysle týchto dôvodov navrhol vedľajší účastník podanému odvolaniu vyhovieť.

Žalobca navrhol uznesenie v napadnutej časti ako vecne správny potvrdiť.

Odvolací súd preskúmal uznesenie v napadnutom výroku o trovách konania v zmysle zásad vyjadrených v § 212 ods. 1, 2 O.s.p., vec prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a zistil, že nie sú dané podmienky pre potvrdenie ani pre zmenu preskúmvanej časti rozhodnutia.

Ako plynie z obsahu spisu podanou žalobou sa žalobca vo vzťahu k žalovanej domáhal zaplata sumy 263,26 Eur s prísl. s poukazom na to, že žalovaná mala porušiť svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku, resp. jednotlivé splátky riadne a včas, v dôsledku čoho žalobca listom z 21.05.2011 vyzval žalovanú k okamžitej úhrade všetkých splátok jednorázovo. V tejto súvislosti poukazoval na to, že medzi účastníkmi konania bola dňa 30.12.2009 uzatvorená zmluva o pôžičke, na základe ktorej bola poskytnutá celková pôžička 610 Eur na zakúpenie spotrebného tovaru uvedeného v zmluve.

Po začatí konania, a to konkrétne dňa 24.07.2014, Združenia - Pomoc a ochrana spotrebiteľa „POS“, so sídlom v Prešove oznámilo svoj vstup do tohto konania ako vedľajší účastník na podporu žalovanej. V tejto súvislosti bola predložená aj plná moc na zastupovanie vedľajšieho účastníka advokátom, keď ide o plnomocenstvo zo dňa 07.04.2014.

V ďalšom priebehu konania dňa 25.08.2014 žalobca oznámil súdu prvého stupňa, že návrh na začatie konania berie v celom rozsahu späť a žiadal konanie zastaviť bez uvedenia ďalších konkrétnych dôvodov.

Podľa § 146 ods. 2 O.s.p., ak niektorý z účastníkov zaviniť, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Pri rozhodovaní o náhrade trov konania účastníkov vo všeobecnosti platí zásada zodpovednosti za výsledok a zásada zodpovednosti za zavinenie a náhodu. Z ustanovenia § 146 ods. 2 O.s.p. vyplýva, že v prípade, ak navrhovateľ vezme späť návrh a začatie konania a nejde o prípad podľa § 146 ods. 2 veta druhá O.s.p., z procesného hľadiska zásadne platí, že zaviniť zastavenie konania a preto je povinný uhradiť ostatným účastníkom vzniknuté trovy, a to aj vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi.

Skutočnosť, že žalobca zbral žalobu späť, nepochybne nie pre správanie sa žalovanej, je potrebné hodnotiť ako procesné zavinenie tohto účastníka na zastavení konania a nie ako dôvod hodný osobitného zreteľa, pre ktorý by bolo potrebné nepriznať trovy konania vedľajšiemu účastníkovi. Nedá sa stotožniť s argumentáciou o nadbytočnosti právneho zastupovania vedľajšieho účastníka z dôvodu, že vedľajší účastník je inštitúciou zriadenou na ochranu spotrebiteľa. V konaní má rovnaké práva a povinnosti ako účastník, čo je zrejmé z § 93 ods. 4 O.s.p. v znení platnom do 31.12.2014. Občiansky súdny poriadok pritom v ustanovení § 24 umožňuje účastníkovi dať sa zastúpiť v konaní zástupcom,

ktorého si zvolí a takýmto zástupcom môže byť i advokát. Pokiaľ v danom prípade žalobca vzal späť žalobný návrh nie pre správanie sa žalovanej, ako bolo vyššie spomínané zavinil zastavenie konania a je povinný zaplatiť trovy vedľajšieho účastníka, ktorý vystupoval na strane žalovanej, keď tieto trovy pozostávajú z odmeny právneho zástupcu za poskytnutú právnu pomoc. Nepochybne v tomto smere ide o trovy vedľajšieho účastníka účelne vynaložené v konaní. Je potrebné prisvedčiť argumentácii vedľajšieho účastníka, že v danom prípade neuplatňuje odmenu za úkon oznámenie vstupu do konania, ale požaduje odmenu za úkon prevzatie a prípravu zastúpenia, vrátane prvej porady s klientom. Pokiaľ preto súd prvého stupňa posudzoval opodstatnenosť úkonu právnej služby - oznámenie vstupu do konania, nepostupoval správnym spôsobom a jeho argumentácia v tejto súvislosti správna nie je. Je potrebné zdôrazniť, že pokiaľ ide o úkon právnej služby - príprava a prevzatie zastúpenia vrátane prvej porady s klientom (§ 14 ods. 1 Vyhlášky č. 655/2004 Zb. v znení neskorších predpisov), ide o úkon právnej služby taxatívne vymenovaný, za ktorý patrí odmena právnomu zástupcovi vo výške základnej sadzby tarifnej odmeny. Jeho obsahom v tomto prípade je činnosť právneho zástupcu pred vstupom vedľajšieho účastníka do konania a spočíva najmä v zistení potrebných informácií, založenia samotného spisu a v konečnom dôsledku aj zaslanie písomného podania, ktorým vedľajší účastník vstúpil do tohto konania. Nemožno tento úkon považovať za neúčelný len z dôvodu, že v čase prevzatia a zastúpenia nemal vedľajší účastník k dispozícii žalobný návrh. Jediným obmedzením pri vstupe vedľajšieho účastníka do konania je to, že konanie právoplatne ukončené nebolo tak ako v prejednávanej veci. V tejto súvislosti išlo o vstup do neprávoplatne skončeného konania, v ktorom sa nedá vopred vylúčiť, že vedľajší účastník so zreteľom na povahu súdnej ochrany a špecifický predmet, ktorým je ochrana spotrebiteľa vo všeobecnosti môže účinným spôsobom plniť svoju funkciu. V tomto štádiu konania dochádza k oboznamovaniu sa s vecou a zhodnotením ďalšieho postupu, pričom s obsahom spisu má právo sa právny zástupca oboznámiť po udelení plnomocenstva.

Procesná aktivita vedľajšieho účastníka súvisí s ochranou spotrebiteľa, ktorej sa priznáva význam pri zvyšovaní kvality života spotrebiteľov (porovnaj rozsudok súdneho dvora Mostaza Claro C-168/05, bod 37). Takýmto prostriedkom ochrany môže byť aj inštitút náhrady trov konania, v rámci ktorého nemožno poprieť aj jeho sankčnú povahu (do porovnania uznesenie NS SR sp. zn. 7Mcdo/4/2010). Ide síce o problém zavinenia konania, ale niet dôvodu popierať tento sankčný aspekt aj pri viac - menej svojvoľnom podávaní návrhov na priznanie nedovoleného plnenia.

Dôležitá je pri trovách konania aj ich náhradová funkcia (porovnaj nález Ústavného súdu SR sp. zn. II.ÚS 31/04).

Odvolací súd poukazuje tiež na to, že vedľajšia intervencia vo svetle § 93 ods. 2 O.s.p. je ďalším z nástrojov ochrany spotrebiteľa, ktorý síce explicitne odporúčaný v Smernici Rady 93/13/EHS nie je, ale nič nebránilo členským štátom nad rámec Smernice upraviť mechanizmy, ktoré zväžia ako efektívne. Takáto možnosť vyplýva z čl. 8 citovanej Smernice.

Podľa čl. 8 Smernice Rady 93/13/EHS, „členské štáty môžu prijať alebo si ponechať najprísnejšie opatrenia kompatibilné so zmluvou v oblasti riadenej touto Smernicou s cieľom zabezpečenia maximálneho stupňa ochrany spotrebiteľa.“

Súd prvého stupňa tak nepostupoval správnym spôsobom pri rozhodovaní o trovách konania vo vzťahu medzi žalobcom a vedľajším účastníkom s ohľadom na spôsob ukončenia konania v predmetnej veci a vzhľadom na vyššie uvádzané dôvody, preto bolo potrebné uznesenie v napadnutom rozsahu zrušiť postupom podľa § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p. a vrátiť vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie (§ 221 ods. 2 O.s.p.).

V ďalšom konaní súd prvého stupňa rozhodne aj o trovách tohto odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 O.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.